

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: A. Negru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, L. Popova, N. Simciuc

Dosarul nr. 2ra-2213/16

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî, Iurie Bejenaru,
Maria Ghervas, Ion Druță

examinînd recursul declarat de către Panuș Sandu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Panuș Sandu
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor
Interne, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin
atragerea la răspundere contravențională și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Panuș Sandu, admis apelul declarat de Ministerul
Justiției, casată hotărîrea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 27 ianuarie
2016 și emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă

La 26 iunie 2015, Sandu Panuș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor
Interne, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin
atragerea la răspundere contravențională și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 08 august 2013 de către
Agentul constator al Inspectoratului Național de Patrulare mun. Chișinău (Ion
Verdeș) a fost întocmit un proces - verbal în privința sa în baza art. 235 alin.
(1) Codul Contravențional cu aplicarea amenzii (fără a se indica suma) și
punctelor de penalizare pe motiv că ar fi condus automobilul de marca
Mercedes model Sprinter 4, neavînd cuplată centura de siguranță.

În baza procesului verbal, cetățeanul Sandu Panuș urma să fie sancționat
cu o amendă de la 15 la 20 unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de
penalizare. Polițistul nu a indicat o sancțiune principală în procesul verbal și a
indicat doar aplicarea punctelor de penalizare.

În consecință, agentul constator a sumat totalitatea punctelor de

penalizare și a decis că Sandu Panuș a acumulat totalul de 15 puncte de penalizare și i-a ridicat permisul de conducere bazându-se pe art. 395 Codul Contravențional. Susține că ridicarea permisului a avut loc în ciuda faptului că prin hotărârea judecătoreiei Hîncești din 19 iulie 2013 procesul-verbal cu privire la contravenție a fost anulat.

Indică reclamantul că, s-a adresat cu o contestație în instanța de judecată solicitînd anularea procesului-verbal emis de agentul constator cu privire la contravenția prevăzută de art. 235 alin. (1) Cod Contravențional. A motivat că procesul-verbal a fost întocmit ilegal. În rezultat instanța de judecată sesizată a admis contestația depusă. La 19 iulie 2013 a avut loc o ședință de judecată, la Judecătoria Hîncești la care agentul constator nu s-a prezentat, iar procesul verbal a fost anulat.

Menționează că, din cazierul său, nu au fost excluse amenda și punctele de penalizare prevăzute de respectivul proces-verbal.

Absolut toate procesele-verbale întocmite anterior în privința sa au fost atacate în instanța de judecată, iar contestația suspendă executarea sancțiunii contravenționale aplicate prin proces-verbal. Susține că agentul constator urma să i-a în considerație acest fapt în momentul în care a calculat punctele de penalizare aplicate.

La 14 august 2013, agentul constator al Inspectoratului Național de Patrulare mun. Chișinău (Cazacu Alexandru) a fost întocmit un alt proces - verbal cu privire la contravenție la fel în privința cet. Sandu Panuș în baza art. 232 alin. (1) și art. 240 alin. (1) Codul Contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă 5+10 u.c. respectiv 15 u.c. echivalentul a 300 lei și aplicarea a 2 puncte de penalizare pe motiv că ar fi condus automobilul fără a avea asupra sa permisul de conducere și că ar fi încălcat regulile de staționare.

Menționează reclamantul, că s-a adresat cu o contestație în instanța de judecată solicitînd anularea procesului-verbal al Agentului constator cu privire la contravenția prevăzută de art. 232 alin. (1) și art. 240 alin. (2) Codul Contravențional motivînd că procesul-verbal a fost întocmit ilegal și încălcarea invocată a fost una ilegală și lipsită de temei. Susține că instanța de judecată a considerat contestația întemeiată parțial și a admis-o în parte. Declară că a contestat cu recurs hotărârea, iar Curtea de Apel a trimis cauza spre examinare în alt complet de judecată. Ulterior, instanța a decis a admite contestația și a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție conform art. 441 alin. (1), lit. b), 461, 462 Codul Contravențional.

La 14 august 2013, de către alt agent constator al INP mun. Chișinău (Grigoriță Valerii), în privința sa a fost întocmit un alt proces - verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 240 alin. (1) Codul Contravențional cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă 10 u.c. ceea ce este echivalent cu 200 lei pe motiv că ar fi ignorat cerințele indicatorului 3.31. oprire interzisă. Invocă faptul că la 12 decembrie 2013, instanța de judecată a admis contestația ca fiind întemeiată.

Prin aceeași hotărâre a fost constatat că pe str. O. Goga 18, mun. Chișinău nu există indicator care interzice oprirea/staționarea automobilelor, astfel, contrar prevederilor legale contravenientului i s-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Codul Contravențional.

Indică că la 08 septembrie 2013, agentul constatator al INP mun. Chișinău (Berzoi Alexandru Vladimir) a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 232 alin. (1) Codul Contravențional cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă 100 lei și aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Declară că, fiind acumulate totalul de puncte de penalizare de 16, iar materialele cauzei au fost expediate spre examinare în instanța de judecată conform art. 36 Codul Contravențional. La 07 octombrie 2013 în ședință de judecată, instanța de judecată a încetat cauza contravențională intentată în privința lui Panuș Sandu la 08 septembrie 2013 în baza art. 232 alin. (1) Codul Contravențional.

Susține reclamantul că hotărârile au devenit irevocabile prin neatacare și/sau prin menținerea lor prin deciziile Curții de Apel Chișinău. În privința sa nu de puține ori se dovedește faptul că sancțiunile au fost aplicate pe nedrept și în mod ilicit de către organele cărora le-a fost încredințată aplicarea acestora.

Indică reclamantul că, prevederile Codului Contravențional, Codului civil dar și a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, constituie garanții normative în vederea protejării sale de asemenea situații.

În acest sens reclamantul invocă prevederile art. 384 alin. (2) pct. u) din Codul Contravențional potrivit căruia, persoana în a cărei privință a fost pornit proces Contravențional are dreptul să ceară și să primească repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale autorității competente să soluționeze cauza contravențională.

Susține că art. 11 pct. g), i) din Codul civil prevede că, apărarea dreptului civil se face prin repararea prejudiciilor și respectiv repararea prejudiciului moral, iar art. 14 alin. (1) Codul civil dispune că, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Potrivit art. 14 alin. (2) Codul civil, se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Reclamantul mai invocă prevederile art. 1, 2, 3, 10, 11 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998. Apreciază că sub incidența acestor reglementări cad și situațiile de aplicare ilicită a oricărei dintre pedepsele aplicate de art. 32 din Codul civil.

Apreciază reclamantul că, prejudiciul material și cel moral poate surveni,

într-o mărime mai mare sau mai mică în urma aplicării oricărei dintre cele opt sancțiuni administrative. Susține că prin ridicarea permisului i-a fost retras dreptul de a-și exercita funcția de șofer la întreprinderea SA „Nicoleta Lux”, iar drept consecință, pentru a evita eliberarea sa din funcție, a fost nevoit să apeleze la serviciile altor șoferi, care ar exercita atribuțiile sale respectiv, contra plată.

Declară că în perioada în care a fost lipsit de permisul de conducere, deplasându-se în România, jud. Suceava, Cîmpulung-Moldovenesc la 12-13 septembrie 2013, a suferit cheltuieli adăugătoare în sumă de 2 060,65 lei. La 14-17 septembrie 2013, deplasându-se în Olanda, Venray, a suferit cheltuieli adiționale în sumă de 8 944,33 lei echivalentul a 2 239,89 RON.

În urma ridicării permisului de conducere, i-au fost întocmite celelalte trei procese-verbale cu privire la contravenție, două dintre care și în baza art. 232 alin. (1) Codul Contravențional.

Cu referire la paguba morală reclamantul consideră că aceasta urmează a fi pusă în sarcina pîrîtului deoarece prin acțiunile sale, agentul constatator atentează la valorile nepatrimoniale, demnitatea, prestigiul și reputația profesională, adică îi provoacă suferințe de categorie psihică, cauzate personalității sale.

Menționează că prin comportamentul său, agentul constatator 1-a privat de anumite drepturi. Invocă reclamantul că potrivit Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral din 09 octombrie 2006 prejudiciul moral, născut din cauzarea de daune (răspunderea civilă delictuală) urmează a fi reparat de cel care 1-a cauzat altui printr-o faptă ilicită extra-contractuală.

Susține că, în aceeași hotărîre este indicat că în cadrul răspunderii delictuale prejudiciul poate fi reparat și în lipsa vinovăției, faptei ilicite, în cazul cînd paguba a fost cauzată în legătură cu lezarea onoarei demnității și reputației profesionale. De aceea, consideră că i s-a adus un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 85 000 lei.

Indică că, reclamantul că în cazul în care prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală persoanei i-au fost încălcate drepturile, inclusiv cînd persoana a fost privată de anumite beneficii materiale, în lipsa acordării unei despăgubiri de către instanțele naționale, Curtea Europeană acordă părții lezate o reparație echitabilă, care include și compensarea prejudiciului moral.

Prin urmare, solicită reclamantul Sandu Panuș, repararea prejudiciului material, cauzat prin contravenție, în sumă de 11 004,98 lei, dintre care 2 060,65 lei suma achitată pentru prima deplasare, 8 944,33 lei suma achitată pentru a doua deplasare, încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 8 550 lei și 800,00 lei cheltuielile pentru administrarea și conservarea probelor (multiple deplasări la sediul băncii), cheltuielile suportate în vederea deplasărilor (deplasări repetate la sediul INP pentru solicitarea de a-i fi returnat

permisul de conducere, multiplele deplasări la ședințe în instanțele de judecată, deplasarea la sediul Comisariatului de Poliție Buiucani pentru primirea permisului), precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 85 000 lei și repararea prejudiciului material cauzat de cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, acțiunea lui Sandu Panuș a fost admisă parțial. A fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Sandu Panuș suma de 4 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin atragere la răspundere contravențională și suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii civile, legate cu acordarea serviciilor juridice. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 02 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de Panuș Sandu, s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției. S-a casat hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 și s-a adoptat o nouă hotărîre prin care:

-S-a respins ca neîntemeiată acțiunea lui Panuș Sandu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea la răspundere contravențională și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 08 iunie 2016, în termenul prevăzut de lege, Panuș Sandu prin intermediul avocatului Străisteanu Doina Ioana (mandat nr. 0957131 f.d. 124) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărîrii primei instanțe în partea micșorării prejudiciului moral și respingerea cerinței de a încasa din contul pîrîtului/intimatului prejudiciul material și cheltuielile de judecată, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că actele judecătorești contestate sunt ilegale, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material. Mai invocă reprezentantul recurentului că instanțele inferioare incorect au respins pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material, or despăgubirea pentru prejudiciul material cauzat urma a fi încasată inclusiv în temeiul art. 384 alin. (2) Cod Contravențional. De asemenea, indică că nu este clar cărui fapt s-a datorat eroarea instanței de fond care a folosit termenul de „șofer personal”, în situația în care în cererea de chemare în judecată reclamantul a indicat că, prin ridicarea ilegală a permisului de conducere, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a munci, fiind nevoit să suporte cheltuieli pentru achitarea muncii altor șoferi.

Mai invocă că instanța de fond incorect a determinat quantumul sumelor acordate cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 13 septembrie 2016, Ministerul Afacerilor Interne a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia ca fiind

inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2016, recursul a fost declarat admisibil.

Examinînd argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, „*Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs*”.

Din materialele cauzei, rezultă că la 08 august 2013, în privința lui Panuș Sandu a fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 235 alin. (1) Codul Contravențional. Prin decizia agentului constator emisă în cadrul cauzei respective, nu a fost aplicată o sancțiune de bază, însă în privința reclamantului a fost aplicată sancțiunea complementară de 3 puncte de penalizare, iar în condițiile acumulării numărului de 15 puncte de penalizare, procesul verbal a fost remis în adresa Judecătoria Centru, mun. Chișinău în vederea privării reclamantului de dreptul de a conduce (f.d. 50). Prin ordonanța nr. 0141417 din 08 august 2013, emisă în cadrul aceleiași cauze contravenționale, de la Panuș Sandu în temeiul art. 427 alin. (1) Codul Contravențional, a fost ridicat permisul de conducere nr. 114403032, din motiv că probele acumulate de agentul constator demonstau că acesta a acumulat 15 puncte de penalizare (f.d. 10, 51).

Prin hotărîrea din 04 septembrie 2013, Judecătoria Centru mun. Chișinău, s-a admis contestația depusă de Panuș Sandu împotriva procesului verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa în temeiul art. 235 alin. (1) Codul Contravențional la 08 august 2013 și s-a anulat procesul verbal enunțat (f.d. 56-57).

La 14 august 2013, în privința reclamantului Panuș Sandu a mai fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenție în baza art. 232 alin. (1) (în legătură cu conducerea automobilului fără a avea asupra sa permisul de conducere) și art. 240 alin. (1) Codul Contravențional, cu aplicarea pedepsei principale de 300 lei și a pedepsei complementare de 2 puncte penalizare (f.d. 60).

Prin hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013, a fost admisă contestația depusă de Sandu Panuș împotriva procesului verbal contravențional din 14 august 2013, cu anularea acestuia în partea învinuirii lui Sandu Panuș de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Codul Contravențional, din motivul lipsei faptului contravenției.

La 14 august 2013, în privința lui Panuș Sandu a fost întocmit un nou proces verbal cu privire la contravenție (f.d. 23) în baza prevederilor art. 240 alin. (1) Codul Contravențional. Potrivit deciziei emise în cadrul procesului contravențional respectiv, reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea

contravențională principală de 10 u.c. Potrivit aceluiași proces verbal, instanța a constatat că la aceeași dată totalul punctelor de penalizare acumulate de reclamantul Panus Sandu era de 12 p.p. (f.d. 23). S-a mai stabilit că în cadrul aceluiași proces contravențional, de la automobilul condus de Sandu Panuș au fost ridicate plăcuțele de înmatriculare (f.d. 23 verso).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru din 28 martie 2014, a fost admisă contestația depusă de Sandu Panuș și s-a anulat procesul verbal cu privire la contravenție din 14 august 2013.

La 08 septembrie 2013, în privința lui Panuș Sandu a fost întocmit procesul verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) Codul contravențional (în legătură cu conducerea automobilului fără a avea asupra sa permisul de conducere). Potrivit deciziei emise în cadrul procesului contravențional respectiv reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea contravențională principală de 10 u.c. și pedeapsa complementară de 2 p.p, cu trimiterea cauzei contravenționale în Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în vederea privării reclamantului de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni în legătură cu acumularea a 16 p.p. (f.d. 26).

Potrivit procesului verbal întocmit în cadrul aceleiași cauze contravenționale, la aceeași dată Panuș Sandu a fost înlăturat de la conducerea automobilului în conformitate cu prevederile art. 43 Codul Contravențional din motiv că nu avea asupra sa permisul de conducere (f.d. 26 verso).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 octombrie 2013, a fost încetat procesul contravențional din 08 septembrie 2013. Printre altele, instanța a menționat că agentul constatator cu încălcarea prevederilor art. 36 din Codul contravențional nu a remis în adresa instanței cazierul contravențional al cet. Panuș Sandu, care ar fi permis stabilirea numărului punctelor de penalizare în privința acestuia.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2013, (f.d. 29) a fost încetat procesul contravențional inițiat în baza contestației depuse de Panuș Sandu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 08 septembrie 2013 (inițiat în temeiul art. 232 alin. (1) Codul Contravențional). Prin conținutul aceleiași hotărîri de judecată a reținut că reclamantul a invocat în fața instanței printre alte momente a sancționării sale, că nu avea asupra sa permisul de conducere, deoarece acesta îi fusese ridicat anterior de către agenții statului, fără eliberarea unui permis provizoriu.

În temeiul art. 1405 alin. (1) Cod civil, „Prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată”.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, „*este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare*”.

Iar dispoziția art. 6 din aceeași Lege nr. 1545 din 25 februarie 1998, prevede dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: *a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului administrativ în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind înfăptuirea, în timpul procesului penal, a măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației.*

Raportînd normele legale enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs conchide că acțiunea intentată de către Panuș Sandu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea la răspundere contravențională și încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, avînd în vedere că prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, reglementează expres și în mod limitativ cazurile și condițiile răspunderii patrimoniale a statului pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești.

Astfel, circumstanțele cazului dedus judecății nu se încadrează în cazurile reparării prejudiciului cauzat persoanei fizice, prevăzute de lege.

Drept urmare a celor relatate, instanța de recurs remarcă că, recurentul Panuș Sandu nu este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului material și

moral în urma anulării proceselor-verbale contravenționale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că circumstanțele în temeiul cărora reclamantul pretinde repararea prejudiciului material și moral nu cad sub incidența Legii nr. 1545, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de apel corect a determinat caracterul neîntemeiat al acțiunii înaintate de Panuș Sandu. Prin urmare, recursul declarat de Panuș Sandu urmează a fi respins, iar decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 fiind legală, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Panuș Sandu.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sandu Panuș împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea la răspundere contravențională și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas

Ion Druță